ΤΕΥΧΟΣ 5 ΜΑΗΣ 1980
τιμη 75 μιλς
Τ.Κ. 5143 ΛΕΥΚΩΣΙΑ

εργατικη δημοκρατια

ΟΧΙ ΘΥΣΙΕΣ ΟΧΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΕΣ

εχουμε δικαιωμα για καλυτερη ζωη ■ εχουμε τη δυναμη ■ μπορουμε να τη κερδισουμε

Τι γιορτάζουμε την φετινή Πρωτομαγιά;
Τα κακά μας τα χάλια.

■

ΠΛΗΘΩΡΙΣΜΟΣ. ΟΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΕΣ στην Κύπρο και σε όλο τον κόσμο με τις αυξήσεις τιμών μας φάγαν πάνω απο 12% των μισθών μας απο το Γενάρη και μετά.

■

ΦΟΡΟΛΟΓΙΕΣ. Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ μας εκοψε ακόμα ένα γερό κομμάτι απο τα μεροκάματα. Και μάλιστα σαν "αντιπληθωριστικό" μέτρο".

■

ΣΚΛΗΡΟΤΕΡΗ ΔΟΥΛΕΙΑ. Οι επιστάτες "αγριεύουν". Βαλτοί απο τους εργοδότες, για να αυξήσουμε την παραγωγή, ή να δουλεύουν δυό για τρείς.

■

ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΑΝΕΡΓΙΑΣ. Εκτός απο τους νέους επιστήμονες, τελευταία είναι πιο δύσκολο για όλους τους νέους να πρωτοβρούν δουλειά. Άρχισαν να κλείνουν μικρές επιχειρήσεις ένδυσης - υπόδησης, η κονσερβοποιϊα ΣΟΝΚΟ, απολύθηκαν 9 στην Σέβεν απ.

■

ΧΕΙΡΟΤΕΡΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ. Άνεργοι νοσοκόμοι μαζί με "έλλειψη" προσωπικού στα νοσοκομεία.

ΑΥΤΑ η κυβέρνηση και οι εργοδότες τα λένε ΕΥΔΑΙΜΟΝΙΣΜΟ και ΥΠΕΡΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ.
Οι χιλιάδες εργαζόμενοι της 16 Απρίλη και οσοι κάναμε στάση εργασίας τα ονομάσαμε ΑΚΡΙΒΕΙΑ - ΑΔΙΚΕΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΕΣ ΣΚΛΗΡΗ ΔΟΥΛΕΙΑ - ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΑΝΕΡΓΙΑΣ.

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ Μ'ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΕΣ;

Ηταν να συζητηθούν στη Βουλή, και η συζήτηση αναβλήθηκε.

Στο μεταξύ εμείς πληρώνουμε και θα συνεχίσουμε να πληρώνουμε.

Γιατί δεν έχουν σκοπό να αποσύρουν όλες τις νέες φορολόγίες.

Θα βγάλουν μερικές, και θα βάλουν καμιά φευτοφορολογία στους πλούσιους για να μας ρίξουν στάχτη στα μάτια.

Αλλά εμείς ζητήσαμε να αποσυρθούν ΟΛΕΣ οι καινούργιες φορολογίες που μας κτυπούν.

Γι αυτό αναβλήθηκε η συζήτηση για μετά απο την Πρωτομαγιά. Για τον κίνδυνο να μετατραπεί η εκδήλωση της Πρωτομαγιάς σε μαζική καταδίκη της πολιτικής της κυβέρνησης. Και όμως...

ΟΙ ΝΕΕΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΕΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΦΥΓΟΥΝ ΟΛΕΣ.

Δεν είναι αντιπληθωριστικό μέτρο, γιατί ανεβάζουν τις τιμές.

Δεν έχει σημασία αν θα φορολογήσουν λίγο και τους πλούσιους. Αυτούς, θάξιζε να τους τα πάρουν ολα, έτσι κι αλλοιώς.

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΜΕ ΤΟΝ ΠΛΗΘΩΡΙΣΜΟ;

Δεν φταίμε εμείς για αυτόν αλλά η μανία τους για κέρδη. Και δεν είναι λύση η ψευτοτιμαριθμική αναπροσαρμογή. Χρειαζόμαστε πραγματικές αυξήσεις.
ΚΑΝΕΝΑΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΣΤΙΣ ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΥΛΛΟΓΙΚΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ.
ΚΑΜΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΙΜΩΝ ΚΑΙ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΩΝ.

ΤΙ ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΕΡΓΙΑ;

Οσους δεν τους "συμφέρει" να κρατάν ανοικτές τις επιχειρήσεις τους, να τις πάρει το κράτος. Και να τους δώσει οτι έχουν προσφέρει σαν επιχειρηματίες στην κοινωνία. ΤΙΠΟΤΑ.

Καιρός να "απολυθεί" και κανένας εργοστασιαρχης. ΚΑΜΙΑ ΑΠΟΛΥΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥ ΔΕΝ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΕΙΤΑΙ.

ΠΟΥ ΠΗΓΕ ΕΚΕΙΝΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΥΓΕΙΑΣ;

Αφού η κυβέρνηση δεν συμπαθεί τον ευδαιμονισμό, ας βρεί λεφτά απο αυτούς που πραγματικά υπερκαταναλώνουν, χωρίς να προσφέρουν. Τους επιχειρηματίες. Ας κόψει απο τις στρατιωτικές δαπάνες.

Χρειαζόμαστε νοσοκόμους, τάξεις με λιγότερους μαθητές, συγκοινωνίες.

-Υπαρχει λογος να υποφέρουμε;
ΟΧΙ.

Το κεφάλαιο μιλάει για εθνική ενότητα, για χάρη του "αγώνα" για μια Κύπρο, όπου ολοι μαζί, Ε/Κ και Τ/Κ θα ζουν ίσοι και ευτυχισμένοι.

■

Ποιός όμως καταπίεζε τόσα χρόνια τους Τουρκοκύπριους εργαζόμενους Σαν πολίτες δεύτερης κατηγορίας, σαν φτηνό εργατικό δυναμικό, σαν στόχο για τα πιστόλια των τρομοκρατών της ΕΟΚΑ, που μένουν ακόμα ατιμώρητοι;

Οι επιχηρηματίες, το κεφάλαιο, οι αστοί πολιτικοί.

Και τώρα ζητούν θυσίες απο μας για τον "αγώνα μας"

ΤΙ ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ.

Καμιά θυσία γι αυτούς!

ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΚΕΡΔΙΣΟΥΜΕ.

-Ανάγκες έχουμε.

-Δίκηο έχουμε.

-Οργάνωση έχουμε. Συντεχνίες έχουμε.

-Μαχητικότητα έχουμε, το δείξαμε στις 16 Απρίλη.

ΑΣ ΤΟ ΚΑΝΟΥΜΕ.

ΣΕ ΚΑΠΟΙΑ ΟΙΚΟΔΟΜΗ..

Σιήν οικοδομή πού δουλεύω δόθηκαν αυξήσεις στούς εργάτες.

Ανάμεσα στούς άλλους πήραν αύξηση καί τρείς γυναίκες.

Η αύξηση γιά τίς εργάτριες ήταν μεγαλύτερη από ότι πρόβλεπε η συλλογική σύμβαση τών οικοδόμων γιά τίς γυναίκες. Τό μεροκάματο τους ήταν πιό ψηλό από ότι παίρνουν σέ άλλες οικοδομές οι γυναίκες.

Ο μάστρος αφού συμβουλεύτηκε τόν εκπρόσωπο τής συντεχνίας πού επισκέπτεται τήν οικοδομή άν δικαιούται νά τούς [illegible]ώση τό μεροκάματο, τούς τό μείωσε.

Αυτό έκανε τίς εργάτριες νά αντιδράσουν καί νά απειλήσουν ότι θά φύγουν άν δέν τους δοθεί πίσω η αύξηση πού τούς έκοψε ο μάστρος.

Εβαλαν τίς φωνές στό συντεχνιακό εξηγώντας του ότι η δουλειά πού κάνουν είναι αρκετά πιό σκληρή καί δύσκολη από άνδρες πού παίρνουν τό ίδιο μεροκάματο.

Τελικάο μάστρος αναγκάστηκε νά τούς δώσει πίσω τό ποσό πού τούς έκοψε.

ΤΙ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ

Στόν καπιταλισμό,ενώ όλος ο πλούτος παράγεται από τούς εργαζόμενους πού αποτελούν τήν τεράστια πλειοψηφία τού πληθυσμού, ελέγχεται από μιά μικρή μειοψηφία εκμεταλλευτών, μέ μοναδικό σκοπό τό κέρδος. Αυτό δημιουργά πολέμους, καταπίεση, πείνα,αλλοτριωση καί γενικά τήν εξαθλίωση τών εργαζομένων.

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Λύση στά κακά τής κοινωνίας μας θά βρεθεί μόνο άν οι εργαζόμενοι πάρουν συλλογικά στά χέρια τους τόν έλεγχο αυτού τού πλούτου καί τήν διακυβέρνηση τής κοινωνίας εγκαθιδρώντας τήν εξουσία τής εργατικής τάξης-την εργατική δημοκρατία.

Γιά νά κτιστεί η εργατική δημοκρατία δέν μπορούμε νά περάσουμε σταδιακά από τόν καπιταλισμό σ αυτή. Πρέπει νά διαλύσουμε τά σημερινά κρατικά καταπιεστικά όργανα καί νά κτίσουμε νέα. Τό εργατικό κράτος θά στηρίζεται στά εκλεγμένα εργατικά συμβούλια τών εργοστασίων καί τών άλλων χώρων δουλειάς, καί στήν οπλισμένη εργατική πολιτοφυλακή.

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΔΡΑΣΗ

Αυτή τήν επανάσταση μπορεί νά τήν κάνει μόνο η ίδια η εργατική τάξη, αφού αποκτήσει, μέσα από τούς αγώνες της, συνείδηση τής δυναμής της, αυτοπεποίθηση,οργάνωση καί τήν ικανότητα νά αγωνίζεται γιά τά ταξικά της συμφέροντα. Γι αυτό:

ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ

Κάθε αγώνα καί κάθε απεργία, επίσημη ή ανεπίσημη, γιά καλύτερες συνθήκες δουλειάς, καλύτερους μισθούς, καλύτερη εργατική νομοθεσία, ενάντια σέ απολύσεις καί τίς θυματοποιήσεις, καί γιά τήν υποστήριξη άλλων εργαζομένων.

Είμαστε εναντίον τής επέμβασης τού κράτους στίς εργατικές σχέσεις καί εναντίον τών θεσμών πού μπαίνουν φραγμός στην αγωνιστικότητα τών εργαζομένων καί τήν ελεύθερη διεκδίκηση τών αιτημάτων τους, καθώς καί στήν οργάνωσή τους.

Πιστεύουμε ότι πρέπει όλοι οι εργαζόμενοι ν' συμμετέχουμε στή συντεχνία καί νά παλεύουμε:.

Γιά τήν ενοποίηση του συνδικαλιστικού κινήματος.
Γιά τήν υποστήριξη τών αγώνων άλλων εργαζομένων.
Γιά τήν εκλογή όλων ανεξαιρέτως τών αξιωματούχων τών συντεχνιών καί τήν δυνατότητα νά ανακαλούνται όταν τό αποφασίζουν οι εργαζόμενοι πού τούς εκλέξαν.
Γιά τό δυνάμωμα τών επιτροπών στούς τόπους δουλειάς.

ΚΥΠΡΙΑΚΟ

Τό Κυπριακό πρόβλημα είναι δημιούργημα τών συγκρουόμενων συμφερόντων τών Ελληνοκυπρίων καί Τουρκοκυπρίων, τών Ελλήνων καί Τούρκων αστών.

Κύριοι υπεύθυνοι γιά τούς πολέμους, τίς σφαγές, τήν προσφυγιά καί όσα άλλα έπαθαν οι εργαζόμενοι εξαιτίας τού Κυπριακού προβλήματος είναι οι αστοί τής Κύπρου τής Ελλάδας καί τής Τουρκίας.

Οι μεγάλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις χρησιμοποιούν, υποδαυλίζουν ή επεμβαίνουν στίς διαφορές τών αστών γιά νά εξυπηρετήσουν τά στρατηγικά πολιτικά τους συμφέροντα.

Τά γεγονότα τών τελευταίων δεκαετιών έχουν αναπτύξει τόν εθνικισμό μέσα στήν Κυπριακή εργατική τάξη. Ακόμα υπάρχει η ψευδαίσθηση ανάμεσα στούς εργαζόμενους ότι είναι δυνατή μιά "βιώσιμη δίκαιη καί ειρηνική λύση" τού Κυπριακού ενόσω υπάρχουν τά ασυμβίβαστα συμφέροντα τών Ελληνοκύπριων καί Ελλήνων αστών από τή μιά καί τών Τουρκων καί Τουρκοκύπριων αστών από τήν άλλη.

Αποτέλεσμα τού εθνικισμού καί τής ψευδαίσθησης αυτής είναι νά γίνει, τουλάχιστον η Ε/κυπριακή εργατική τάξη, ανίκανη νά αντισταθεί ιδεολογικά στά καλέσματα τών Ελληνοκυπρίων αστών γιά εθνική ενότητα, οικονομικές θυσίες καί συνεεργασία μέ τούς αστούς γιά τήν "οικονομική ανάπτυξή" τούς. Νά μή μπορεί νά παλέψει μέ συνέπεια γιά τά ταξικά τής συμφέροντα.Γι αυτό:

ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ

Τήν ανάγκη δημιουργίας ενός κινήματος μέσα στήν Ελληνοκυπριακή εργατική τάξη, ικανού νά αντισταθεί στά ιδεολογικά καλέσματα τών αστών γιά εθνική ενότητα θυσίες καί ταξική συνεργασία, πού θά συνδιάζει τήν ταξική πάλη μέ τήν έμπρακτη αντίθεσή τούς στήν επιθετικότητα τών Ελληνοκύπριων αστών ενάντια στούς Τουρκοκύπριους.Μόνο έτσι:

Θά απελευθερωθεί από τόν εθνικισμό ή Ελληνοκυπριακή εργατική τάξη καί θά γίνει ικανή νά παλέψει γιά τά ταξικά τής συμφέροντα.

Θά αναπτυχθεί η εμπιστοσύνη ανάμεσα στούς Ελληνοκύπριους καί Τουρκοκύπριους εργαζόμενους, ώστε νά γίνουν ικανοί πραγματικά γιά νά παλέψουν μαζί.

Σύμμαχοί μας γιά νά εμποδίσουμε τίς συμφορές πού φέρνουν οι διαμάχες τών αστών, μπορούν νά γίνουν τά εργατικά κινήματα στίς άλλες χώρες αλλά πρώτα απ όλα οι Τουρκοκύπριοι, οι Τούρκοι καί οι Ελληνες εργάτες.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟΣ

Η ολοκληρωτική απελευθέρωση τής εργατικής τάξης μπορεί νά γίνει μόνο μέ τήν διεθνή επικράτηση τού Σοσιαλισμού. Μιά εργατική επανάσταση στήν Κύπρο ή σέ άλλο κράτος δέ θά μπορέσει νά επιβιώση γιά μεγάλο χρονικό διάστημα άν μείνει απομωνομένη.

Γι αυτό πιστεύουμε ότι η ενότητα τών εργατών όλου τού κόσμου θά είναι απαραίτητη.

Υποστηρίζουμε όλα τά κινήματα πού κτυπούν τόν καπιταλισμό καί τόν ιμπεριαλισμό στόν βαθμό πού δέν εμποδίζουν τήν ανάπτυξη τού εργατικού κινήματος.Ολα τά γνήσια εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα γιά τήν πολιτική απελευθέρωση.

Είμαστε αντίθετοι σέ όλους τους πολέμους πού κάνουν οι άρχουσες τάξεις, καί πρώτα απ όλα στίς πολεμικές προετοιμασίες καί τίς στρατιωτικές δαπάνες τής δικής μας άρχουσας τάξης καί σέ όλα τά ξένα στρατιωτικά συμφέροντα πού τήν παρουσία τους επιτρέπει .

Υποστηρίζουμε τό διώξιμο όλων τών βάσεων, τών ξένων στρατιωτικών εγκαταστάσεων καί όλων τών ξένων στρατευμάτων καί στρατιωτικών.

Είμαστε αντίθετοι σέ όλους τούς σημερινούς στρατιωτικούς συνασπισμούς.

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Τ.Κ.5143 ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Ισπανική επανάσταση– εργατική πολιτοφυλακή

ΒΑΡΚΕΛΩΝΗ

"ΟΙ ΜΠΑΡΜΠΕΡΗΔΕΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΙΑ ΣΚΛΑΒΟΙ"

"1936 Βαρκελώνη. Γιά πρώτη μου φορά είχα βρεθεί σέ μιά πόλη όπου είχε πάρει τά γκέμια ή εργατική τάξη. Σχεδόν κάθε μεγάλο κτίριο είχε καταληφθεί από τούς εργάτες καί ήταν σκεπασμένο μέ κόκκινες σημαίες ή μέ τίς κόκκινες καί μαύρες σημαίες τών Άναρχικών. Κάθε τοίχος ήταν μουτζουρωμένος μέ σφυροδρέπανα καί τά αρχικά τών επαναστατικών κομμάτων. Όλες σχεδόν οί εκκλησίες είχαν (..ΑΥΤΟΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ) Κάθε μαγαζί καί καφενείο είχε μιά επιγραφή πού έγραφε ότι είχε κολλεκτιβοποιηθεί, είχε γίνει κοινή ιδιοκτησία. Άκόμα καί οί λούστροι είχαν κολλεκτιβοποιηθεί καί τά κουτιά τους βαφτεί μαυροκόκκινα. Τά γκαρσόνια καί οί πωλητές σέ κύταζαν κατάμουτρα καί σού συμπεριφέρονταν σάν ίσο τους. Οί δουλικές, ακόμα καί οί επίσημες εκφράσεις είχαν προσωρινά εξαφανιστεί. Κανείς δέν έλεγε "Σενιόρ" ή "Ντόν" ή ακόμα "Εσεΐς". Όλοι απευθύνονταν σ'όλους μέ τή λέξη "σύντροφε" καί "εσύ", καί έλεγαν "Γιά" αντί γιά "καλημέρα σας".

■

Τά φιλοδωρήματα είχαν απαγορευτεί διά νόμου από τό καιρό ακόμα τοῦ Πρίμο ντέ Ριβέρα. Μιά από τίς πρώτες μου εμπειρίες ήταν ένα κήρυγμα πού μούκανε ό διευθυντής ενός ξενοδοχείου επειδή προσπάθησα νά δώσω φιλοδώρημα στό παιδί τού ασανσέρ. Δέν υπήρχαν ίδιωτικά αυτοκίνητα, είχαν επιταχθεί όλα, καί όλα τά τράμ καί τά ταξί καί τά περισσότερα άλλα μεταφορικά μέσα είχαν βαφτεί κόκκινα καί μαύρα. Παντού υπήρχαν επαναστατικές αφίσιες, πού πρόβαλλαν από τούς τοίχους σέ καθαρά κόκκινα καί γαλάζια χρώματα, κάνοντας τίς λίγες διαφημήσεις πού είχαν ξεμείνει νά μοιάζουν μέ βρωμιές από λάσπη. Στίς Ράμπλας, τήν φαρδιά κεντρική αρτηρία τής πόλης, όπου πηγαινοέρχονταν συνέχεια πλήθη, τά μεγάφωνα ούρλιαζαν μέ επαναστατικά τραγούδια όλημέρα μέχρι αργά τό βράδυ. Καί τό πιό παράξενο απ'όλα ήταν ή όψη τοῦ πλήθους. Σε εξωτερική εμφάνιση αυτή ήταν μιά πόλη όπου οί πλούσιες τάξεις είχαν πρακτικά εξαφανιστεί. Εκτός από ένα μικρό αριθμό γυναικών καί ξένων, δέν υπήρχαν "καλοντυμένοι" άνθρωποι.

Όλοι σχεδόν φορούσαν πρόχειρες εργατικές φορεσιές ή φόρμες ή κάποια από τίς παραλλαγές τής στολής τής πολιτοφυλακής.

■

Καί όμως, απ'όσο μπορούσε νά καταλάβει κανείς, ό κόσμος ήταν ευχαριστημένος καί γεμάτος ελπίδες. Δέν υπήρχε ανεργία, καί τό κόστος ζωής ήταν ακόμα πολύ χαμηλό. Πολύ λίγους φανερά άπορους έβλεπες καί καθόλου ζητιάνους εκτός από τσιγγάνους. Πάνω απ'όλα, υπήρχε μιά πίστη στήν επανάσταση καί τό μέλλον, μιά αίσθηση ότι είχαν ξαφνικά μπεί σέ μιά εποχή ισότητας καί ελευθερίας. Οί άνθρωποι προσπαθούσαν νά συμπεριφερθούν σάν άνθρωποι καί όχι σάν γρανάζια τής καπιταλιστικής μηχανής. Στά κουρεία υπήρχαν Αναρχικές τοιχοκολλημένες ανακοινώσεις (οί περισσότεροι μπαρμπέρηδες ήταν Αναρχικοί) πού εξηγούσαν μέ επισημότητα ότι οί μπαρμπέρηδες δέν ήταν πιά σκλάβοι. Στούς δρόμους υπήρχαν έγχρωμες αφίσιες πού κάναν έκκληση στίς πόρνες νά πάψουν νά είναι πόρνες."

Τζώρτζ Όργουελ. "Φόρος τιμής στήν Καταληνία".

(Ο Τ. Όργουελ πολέμησε μέ τόν δημοκρατικό στρατό ενάντια στόν Φράνκο στήν Ισπανία. Τό απόσπασμα είναι από τό βιβλίο του "Φόρος τιμής στήν Καταληνία" όπου περιέγραψε τίς εμπειρίες του από τήν Ισπανία εκείνης τής εποχής.

Ο Πριμο ντε Ριβέρα ήταν δικτάτορας τής Ισπανίας από τό 1923 ώς τό 1930.

ΥΠΕΡΟΧΟΙ ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ

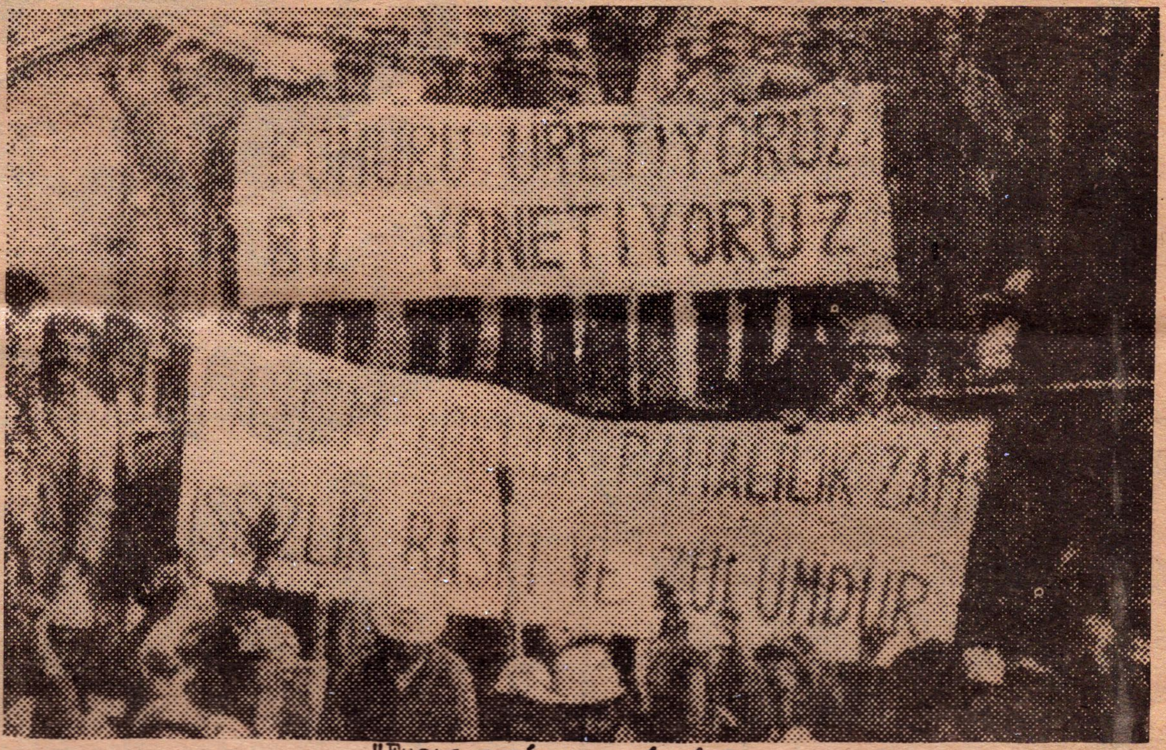

"Εμεις παράγουμε τό κάρβουνο, εμεις θά έχουμε τόν έλεγχο"—σύνθημα πρόσφατης απεργίας ανθρακωρύχων.

Ευτυχώς που είμαστε διεθνιστές.

Αλλοιώς, σκεφτείτε τι θα πάθαινε με αυτά που συμβαίνουν στη Τουρκία η εθνική μας περηφάνεια.

Εμείς πιστεύουμε στην μαζική πάλη της εργατικής τάξης ενάντια στην εκμετάλευση. Και η Τουρκική εργατική τάξη παλεύει σκληρά ενάντια στην εκμετάλευση.

Οπως μας πληροφόρησαν το ΡΙΚ και οι εφημερίδες, στη Σμύρνη το Φλεβάρη 11,000 εργάτε αντιμετώπισαν αστυνομία και στρατό για μέρες, πριν να τους βγάλουν απο 11 εργοστάσια που είχαν καταλάβει για να μη απολυθούν συνάδελφοι τους.

Χρειάστηκαν χιλιάδες στρατού, τάνκς, αναγνωριστικά αεροπλάνα για να τους βγάλουν. Ο στρατός συνέλαβε 1,500 εργατες.

Αλλοι 35,000 εργάτες απέργησαν σε συμπαράσταση στη Σμύρνη.

Καί σχεδόν καθημερινά μαθαίνουμε για τέτοιες πράξεις των Τούρκων εργατών απο τα ιδια μέσα ενημέρωσης των εργατών απο τους εργοδότες, ΡΙΚ και εφημερίδες. Τη στιγμή μάλιστα που τα ίδια μέσα ενημέρωσης δεν λένε ΤΙΠΟΤΑ απο την πάλη που κάνουν οι Ελληνες εργάτες, ή άλλοι ξένοι εργάτες.

ΚΑΛΥΤΕΡΟΙ;

Θέλουν βέβαια να τονώσουν τον πατριωτισμό και την εθνική περηφάνια των Ελληνοκυπρίων εργαζομένων. "Δέστε τί χάλια έχουν οι εχθροί μας οι Τούρκοι" σαν να μας λένε. "Πόσο καλύτεροι τους είμαστε"

Τυχεροί εμείς που ενώ πιστευουμε στη πάλη της εργατικής τάξης δεν είμαστε "πατριώτες" και δεν έχουμε "εθνική περηφάνια".

Γιατί για μας, αυτή προπαγάνδα (που για μια φορά λέει την αλήθεια) δεν σημαίνει "Τι χάλια που έχουν οι Τούρκοι"

Οχι. Σημαίνει: Τι υπέροχοι που είναι, πόσο ανώτεροι μας, οι γειτονές μας, οι Τούρκοι εργάτες.

Είναι πράγματι. Και οχι μόνο δεν μας πειράζει, αλλά είμαστε περήφανοι γι αυτούς, για ενα κομμάτι της διεθνούς εργατικής τάξης.

Ο ΟΧΛΟΣ, Η ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΚΑΙ Ο ΣΚΥΛΛΟΣ

Οἱ αυξήσεις τιμῶν τῶν διαφόρων αγαθών, τής βενζίνας καί οἱ άλλες φορολογίες αποφασίζονται πάντα νύχτα, καί ανακοινώνονται από τό ραδιόφωνο ή τήν τηλεόραση τό ίδιο βράδυ. Ἐφαρμόζονται δέ από τήν αμέσως επόμενη μέρα. Πολλοί από μάς δέν τό παίρνουμε χαμπάρι. Ἴσως γιατί δέν είδαμε τηλεόραση εκείνο τό βράδυ ή δέν ακούσαμε ραδιόφωνο. Πηγαίνουμε τήν επομένη στά βενζινάδικα καί παθαίνουμε τήν πλάκα τής ζωής μας. Πανάκριβη ή βενζίνα, δέν μπορούμε νά κάνουμε πιά εκδρομές. Ἡ τσέπη μας, μάς φτάνει μόνο γιά τό ενοίκιο καί τό καθημερινο φαγητό. Τά καταστήματα είναι γεμάτα από αγαθά, προκλητικά τοποθετημένα. Καί πάλιν οἱ τσέπες άδειες. Πρέπει τέλος πάντων νά γίνει κάτι.

Ἀποφασίστηκε μιά παγκύπρια στάση εργασίας. Είχε ανακοινωθεί πρίν μιά εβδομάδα. Στό εργοστάσιο καμιά προετοιμασία. Ὅλα φαίνονται ὅτι θά εξελιχθούν ήσυχα καί ομαλά. Πράγματι στίς 10 ή ώρα σταματούν τά μηχανήματα, βγαίνουν οἱ εργάτριες καί οἱ εργάτες νά περπατήσουν στόν ήλιο. Τό γραφειακό προσωπικό κάνει τό ίδιο. Περπατάμε κι'εμείς στόν ήλιο, στά γειτονικά χωράφια. Καταλήγουμε στήν καντίνα. 200 άτομα σκορπισμένα εδώ κι εκεί πίνουν μπύρα καί μιλοῦν γιά τό τελευταίο επεισόδιο τοῦ "Λούνα-πάρκ". Δέν ὑπῆρξε καμιά οργάνωση ὅσον αφορά τήν μετάβαση εκείνων πού ήθελαν στό τόπο τής πικετταφορίας. Ἔπαιρνε κανένας τήν εντύπωση ὅτι οἱ Συντεχνίες δέν ενδιαφέροντο γιά τήν μεγαλύτερη επιτυχία της.

Ὁ διευθυντής έφτασε στό εργοστάσιο μετά τίς 10.00. Ἀμέσως γύρεψε τήν ιδιαιτέρα του. Ἡ ιδιαιτέρα γιά ὅσους δέν γνωρίζουν είναι ένα ειδικό είδος εργαζόμενης. Θεωρεῖται κάτι σάν ατομική ιδιοκτησία τοῦ διευθυντοῦ καί επαγγελματική του σύζυγος. Αφού τήν κάλεσε στό γραφείο του, τής δήλωσε ὅτι δέν ανέχεται η γραμματεύς του νά κάθεται μέ τόν όχλο καί τήν διάταξε νά μείνει στό γραφείο. Από τίς άλλες εργαζόμενες καί εργαζόμενους καμιά αντίρρηση, καμιά διαμαρτυρία γι' αυτό πού έγινε. Ἀναρωτιέται κανένας άν θά γινόταν αυτό άν οἱ εργοστασιακές επιτροπές είχαν πάρει τά μέτρα τους γιά τήν διαφύλαξη τής στάσης. Καί ὅταν ρωτήθηκε κάποιος τής επιτροπής γιατί δέν ήταν παρών νά διαφυλάξει τήν απεργία αυτός απάντησε ὅτι είχε πάρει τό σκύλλο του σέ γιατρό.

Πρόσφυγες από τήν Αϊτή.

μην ξεχνιεσαι γιατι ...

Καμιά φορά ξεχνιέσαι. Ξεχνάς οτι ζείς σ ενα κόσμο που τον κυβερνά το κέρδος, η υποκρισία και τα συμφέροντα των μεγαλων δυνάμεων. Ακούς αυτούς που μας κυβερνούν να μιλούν για ιδανικά, ελευθερια, ισότητα, αδελφοσύνη, αγάπη. Να γίνονται υπερασπιστές των δικαιωμάτων μας. Έτοιμοι να ορμήσουν σαν τιμωροί άγγελοι σε οσους τα επιβουλεύονται.

Καλύτερα να μην ξεχνιέσαι γιατί η απογοήτευση δεν θα αργήσει να ερθει.

Γιατί αν πιστέψεις οτι ο θόρυβος του Κάρτερ για ανθρώπινα δικαιώματα δεν είναι υποκρισία, οτι ξεκινά απο πραγματικό ενδιαφέρον, θα βρεθείς μπροστά απο μεγάλες και δυσάρεστες εκπλήξεις.

Οπως οι χιλιάδες πρόσφυγες απο την Αϊτη, που κατέφυγαν στην Αμερική για να γλυτώσουν την αγρια καταπίεση απο τον δικτάτορα της χώρας τους Ντουβαλιέρ. Βέβαια δεν έτυχαν της υποδοχής που έχουν οσοι φεύγουν απο χώρες της Ανατολικής Ευρώπης, το Βιετνάμ ή την Κούβα.

Για τον απλό λόγο οτι ο δικτάτορας της χώρας τους έχει την υποστήριξη της Αμερικάνικης κυβέρνησης.

Για αυτό τον λόγο οι χιλιάδες αυτοί κατατρεγμένοι που διασχίζουν μέσα σε βάρκες 900 μίλια ωκεανού για να φθάσουν στη "χώρα της Ελευθερίας" καταλήγουν στις Αμερικάνικες φυλακές απο οπου τους στέλλουν πίσω στη χώρα τους. Εκεί σύμφωνα με μια περιγραφή:

"...Φτάνουν αλυσοδεμένοι και τους στοιβάζουν 20 με 30 άτομα σε ενα κελί 12 τετραγωνικών ποδιών. Σύντομα αρωσταίνουν. Κάθε πρωϊ έρχεται το ασθενοφόρο και μαζευει τους νεκρούς. Αν δεν έχεις 1,000 με 1,500 δολλάρια να πληρώσεις μένεις στη φυλακή..." Και πεθαίνεις.

Για τα ανθρώπινα δικαιώματα αυτών των ανθρώπων δεν νοιάζεται ο Κάρτερ. Ή μάλλον για κανενός τα ανθρώπινα δικαιώματα δεν νοιάζεται. Ούτε αυτός ούτε κανένας απο όσους μας κυβερνούν σήμερα.

Καλύτερα λοιπόν να μη ξεχνιέσαι...

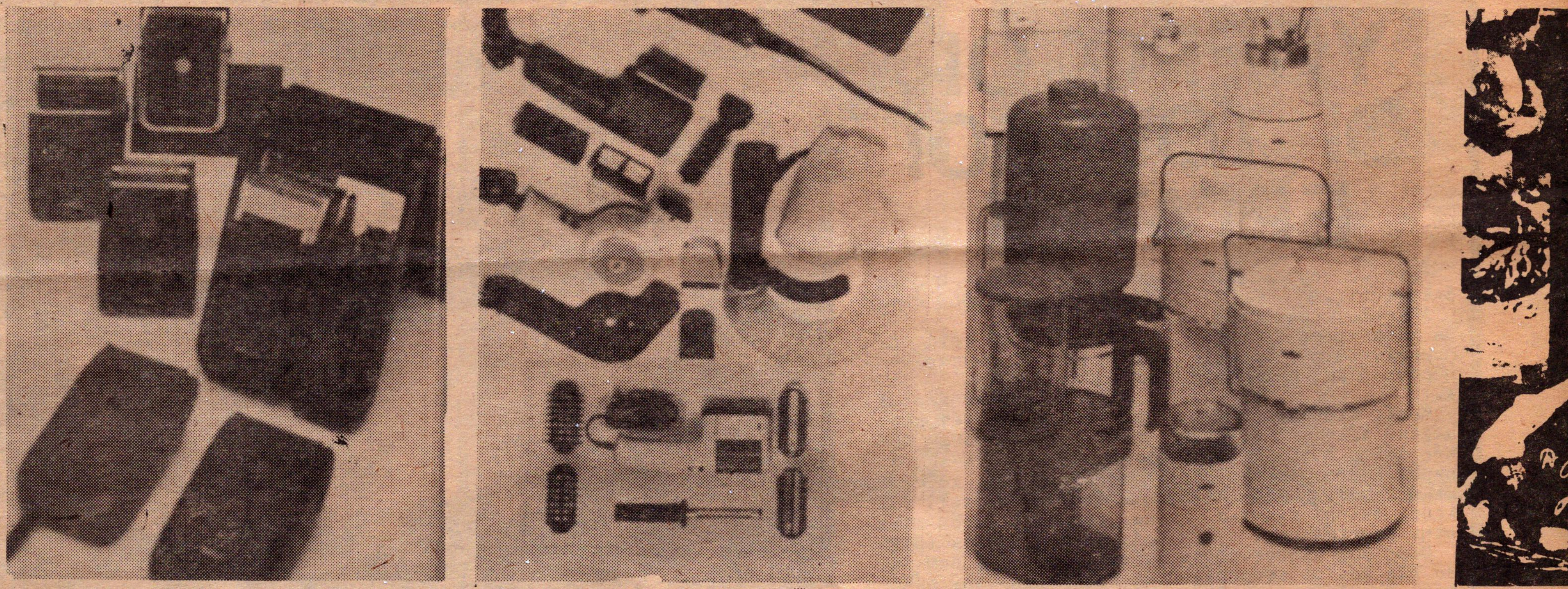

Ολα τα αγαθα ητε εισαγονται ητε κατασκευαζονται απο εισαγομενες πρωτες υλες.

ΟΙ ΜΙΣΘΟΙ ΕΛΕΓΧΟΝΤΑΙ ΟΙ ΤΙΜΕΣ ΔΕΝ ΕΛΕΓΧΟΝΤ

Για αρκετό καιρό τώρα κυβερνητικοί παράγοντες και συντεχνιακοί ηγέτες διαφημίζουν μια πολιτική τιμών και εισοδημάτων.

Σε απλά λόγια αυτό που περίπου θέλουν να καταλάβουμε είναι το εξής:

Θα κάμουν μια συμφωνία οι συντεχνιακοί ηγετες, η κυβέρνηση και εκπρόσωποι των εργοδοτών που θα λεει οτι για τον επόμενο χρόνο οι μισθοί δεν θα αυξηθούν πάνω από ένα ορισμένο ποσοστό ας πούμε 5% και να ελέγχονται ταυτοχρονα οι τιμές και τα κέρδη.

Απο μια πρώτη ματιά φαίνεται ότι αυτή η πολιτική συμφέρει στους εργαζόμενους. Γιατί αν το δούμε επιφανειακά φαίνεται οτι με αυτή τη συμφωνία βγαίνουμε κερδισμένοι αφού οι τιμές δεν θα αυξάνονται πολύ.

Είναι όμως πράγματι έτσι;

Ας το δούμε.

1. Μπορούν να ελεγχθούν οι τιμές;

Δεν υπάρχει μηχανισμός ούτε μπορεί να υπάρξει αφού οι επιχειρήσεις ελέγχονται απο τους κεφαλαιοκράτες, που να μπορεί να ελέγξει έστω και σε μικρό βαθμό τις αυξήσεις στις τιμές. Αν και οι κεφαλαιοκράτες σαν σύνολο θα συμφωνήσουν ο καθένας απο μόνος του θα προσπαθεί να βγάζει οσο το δυνατό περισσότερα κέρδη. Ετσι αν πούμε οτι θα υπάρχει μια επιτροπή που θα ελέγχει τις τιμές θα γεμίζει απο αιτήσεις επιχειρηματιών που θα ζητούν να αυξήσουν τις τιμές των προϊόντων τους.

Πως θα αποφασίζει η επιτροπή αυτή αν είναι δικαιολογημένες ή οχι. Σίγουρα σύμφωνα με τα στοιχεία που θα τους δώσουν οι εταιρείες αφού δεν υπάρχει άλλος μηχανισμός. Και όπως ολοι ξέρουμε πολύ καλά οι εταιρείες θα δώσουν ψευτικα στοιχεία. Είναι πολύ εύκολο και είναι γενικά γνωστό οτι έτσι γίνεται μέχρι σήμερα για να αποφύγουν τη φορολογία.

2. Οι αυξήσεις στις τιμές είναι εισαγόμενες.

Και αν ακόμη το ήθελαν ούτε η Κυπριακή κυβέρνηση ούτε οι Κύπριοι επιχειρηματίες μπορούν να ελέγξουν τις αυξήσεις στην παγκόσμια αγορά. Θάταν αστείο να σκεφτεί κανένας οτι η Κ. Κυπριακή κυβέρνηση θα έλεγε στην **I.C.I.** για παράδειγμα, "Σου απαγορεύω να αυξήσεις τις τιμες στα προϊόντα σου"

Ομως η Κύπρος εισάγει παρά πολλά. Πρώτες ύλες (πετρέλαιο, σίδηρο, χαρτιά, μηχανήματα, υφάσματα, χημικά κλπ) και αγαθά (ψυγεία, πλυντήρια, αυτοκίνητα, κονσέρβες κλπ).

Τις αυξήσεις στις τιμές των προϊόντων αυτών θα τις πληρωνουμε εμείς αγοράζοντας πιο ακριβά εισαγόμενα αγαθά και τα ντόπια που χρησιμοποιούν πρώτες ύλες απο το εξωτερικό. Για κάθε Κυπριακό προϊόν χρησιμοποιουνται εισαγόμενες πρώτες ύλες.

Ακόμα και τα λαχανικά χρειάζονται πετρέλαιο, μηχανήματα και λιπάσματα απο το εξωτερικό.

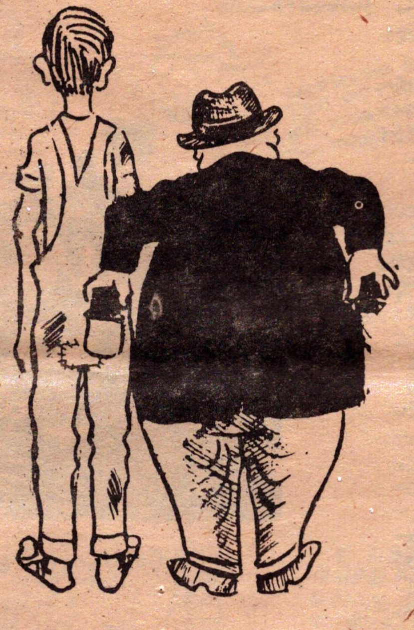

3. Υπάρχουν πράγματα που δεν μπορούν να ελεγθούν.

Για παράδειγμα οι ντομάτες. Υποτίθεται πως η φυσιολογική τους τιμή είναι κάτω απο πέντε σελίνια η οκά. Αλλά εδώ και μήνα τις πληρώνουμε 25 σελίνια.

Τέτοια προϊοντα υπάρχουν αρκετά και παίρνουν ενα μεγάλο μέρος του μισθού μας.

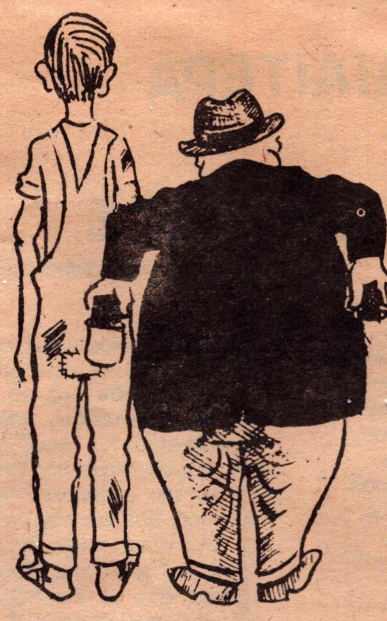

4. Δεν υπάρχει τρόπος να ελεγχθούν τα κέρδη.

Αφού η κινητήρια δύναμη στο σύστημα που ζούμε είναι το κέρδος αν μπεί τροχοπέδη στα κέρδη θα σταματήσει να λειτουργεί.

Πως;

Ας πούμε οτι η κυβέρνηση βγάζει ενα νόμο που λέει οτι τα κέρδη δεν μπορούν να ξεπεράσουν το 15% για παράδειγμα. Αν στους επιχειρηματίες δεν συμφέρει θα σταματήσουν τις επιχειρήσεις τους. Θα επενδύσουν σε χωράφια, χρυσάφια, διαφορα τέτοια και στο εξωτερικό. Τοτε το σύστημα σταματά να λειτουργεί. Είναι διατεθιμένη η κυβέρνηση να το κάμει. Φυσικά ΟΧΙ.

Απο την άλλη έχουν κάθε ευκολία να κρύψουν τα κέρδη τους. Είτε διατηρώντας ψεύτικα βιβλία (και ποιός μπορεί να τους ελέγξει) είτε επενδύοντας τα πίσω στην επιχείρηση.

Που καταλήγουμε τότε; Απο κεί που αρχίσαμε.

Ουτε οι τιμές λοιπόν μπορούν να ελεγχθούν ούτε τα κέρδη. Τι μπορεί; Τα μεροκάματα μας. Γιατί αυτά φαινονται.

Αν τελικά δεχτούμε πολιτική τιμών και εισοδημάτων τί θα γίνει;
Οι τιμές θα αυξάνονται ενώ οι μισθοί θα μένουν πίσω. Αυτό εξάλλου δείχνει και η πειρα σε άλλες χώρες. Στην Αγγλία για παράδειγμα οσες φορές εφαρμόστηκε, το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων έπεσε πολύ.

Δεν έχουμε κανένα λόγο να πιστευουμε οτι η δική μας κυβέρνηση και οι δικοί μας εργοδότες έχουν άλλο στοχο απο το να χαμηλώσουν το βιοτικό μας επίπεδο.

Οι μισθοί ελέγχονται, οι τιμές όχι.

...ΤΑΙ

Υπάρχει όμως ακόμη έ-α άλλο πρόβλημα.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ

Αν δεχτούμε αυτή την πολιτική θα αποδυναμώσουμε την οργάνωση της εργατικής τάξης.
Πως;
Η πιο απλή σκέψη που θα κάνει ο κάθε εργαζόμενος είναι:"Αφού τώρα υπάρχει ετσι τρόπος να παίρνουμε αυξήσειζ γιατί να ενδιαφερόμαστε για την συντεχνία; Γιατί να οργανωθούμε γιατί να είμαστε ετοιμοι για αγώνα;"

Δεν θα πηγαίνει καν κάθε δυό χρόναι στις συνελεύσεις για ανανέωση των συμβάσεων.

Πολύ φυσιολογικά και αυτή η οργάνωση που υπάρχει θα αποδυναμωθεί. Και ίσως φτάσουμε στο σημείο οπως ξανασυνέβη κε διάφορες φορές στην ιστορία του εργατικού κινήματος οι εργοδότες να μην αρκούνται μόνο στον περιορισμό των αυξήσεων.

Οταν δούν οτι οι εργάτες είναι αποδιοργανωμένοι και δεν μπορούν να προβάλλουν καμιά αντίσταση προχωρούν σε επίθεση. Και χαμηλώνουν περισσότερο τα μεροκάματα δίνοντας μισθούς πείνας.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΙΜΩΝ ΚΑΙ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΩΝ ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΤΗ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΟΙ

ΜΕΓΑΛΕΣ ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΧΑΡΤΙ ΛΙΓΕΣ ΣΤΗ ΤΖΕΠΗ

Αν κερδιζόνταν τα αιτήματα απο 1.1.1980 (£4.500 τη βδομάδα)		Απο οτι κερδήθηκε	άντρες	γυναίκες
Αύξηση για 26 βδομάδες + τιμαριθμ. 21%	£127.5	14 βδομάδες αναδρομικά £2 αντρες £1.750 γυν.	£28	£24.5
Αύξηση απο 1.7.80 συν τιμαρ. 21%	£139.5	Αύξηση Ιούλιος (12 βδομ.) συν τιμαρ.9%	£26	£23
1 ώρα και 15 λεπτά τη βδομ. που κερδήθηκε με το 40ωρο και θα πληρ. σαν υπερωρία (14 βδομ. απο £1)	14	Αύξηση απο Ιούλιο μέχρι Γενάρη συν τιμαρ. 21%	£126	£118
Επιπλέον φιλοδώρημα πάνω σε £25 τη βδομάδα (περίπου)	25	Επιπλέον φιλοδώρ. πάνω σε £25 τη βδ.	£12.5	£12.5
ΣΥΝΟΛΟ	£308	ΣΥΝΟΛΟ	£192.5	£168

Τελικά κερδήθηκε 62% των αιτημάτων για τους άντρες και 57% για τις γυναίκες.

Τά πιο κύρια που κερδήθηκαν

ΩΡΑΡΙΟ
Απο 41 ώρες και 1 τέταρτο γίνεται 40 ώρες τη βδομάδα (Για τους λινοτύπες $37\frac{1}{2}$)

ΥΠΕΡΩΡΙΕΣ
Το Σάββατο η μια ώρα γίνεται δύο.

ΑΥΞΗΣΕΙΣ (εβδομαδιαια)
Αντρες: Τεχνικό και γραφειακό προσωπικό 2 λίρες απο 1.1.80, 2 λίρες απο 1.7.80 κα 2.250 απο 1.1.81
Γυναίκες: Τεχνικό και γραφειακό προσωπικό 2 λίρες απο 1.1.80, 1.750 απο 1.7.80 και 2.250 μίλς απο 1.1.81.
Διεκ
1.750 μίλς απο 1.1.80
1.250 απο 1.7.80
1.750 απο 1.1.81

Μισθοί πρόσληψης (εβδομαδιαια) γίνονται:
17 λιρες
16 λίρες
12.500
12.250
ανάλογα με το αν είναι άντρας, γυναίκα, κάτω ή πάνω απο 16 και τι δουλειά κάνει.

Σύμφωνα με τα λόγια των εμμίσθων των συντεχνιών η συλλογική σύμβασση που συμφωνήθηκε στα τυπογραφεία ήταν "μια επιτυχία άνευ προηγουμένου".

Γιατί;
Σύμφωνα με οτι είπαν:
Επειδή κερδήθηκαν 85-90% των αιτημάτων κτλ.

Επειδή οι αυξήσει είναι πιο μεγάλες απο οτι σε άλλους κλάδους (για παράδειγμα στους οικοδόμους)

Οπως βλέπουμε όμως απο τον πίνακα δεν κερδήθηκαν τα 85-90% αλλά μόνο τα 62% για τους αντρες και μόνο το 57% για τις γυναίκες.
Επιπλέον η διαφορά είναι πιο μεγάλη αν λάβουμε υπόψη τα αναδρομικά των υπερωριών.

Η σύγκριση με τους οικοδόμους δεν στέκει γιατί όπως αναφέρτηκε στη συνέλευση που έγινε για να εγκριθεί η συμφωνία, τα μεροκάματα των τυπογράφων είναι πιο χαμηλά απο τα μεροκάματα των οικοδόμων.

Η συμβαση λοιπόν οσον αφορά τα λεφτά που πάνε στη τσέπη των τυπογράφων δεν ήταν "επιτυχία" Μπορεί νάταν "ανευ προηγουμένου" αλλά όχι επιτυχία.

ΣΕ ΔΥΟ ΔΟΣΕΙΣ

Η συμφωνία περιείχε δυό σοβαρά μειονεκτήματα. Το πρώτο είναι οτι η αύξηση δίνεται σε 2 δόσεις. Ετσι οι τυπογράφοι χάνουν ένα μεγάλο ποσό (την μισή αύξηση).

Η ουσία είναι οτι μια τέτοια συμφωνία φέτος δημιουργά ένα κακό προηγούμενο που θα το χρησιμοποιούν οι εργοδότες προς όφελος τους.

Το δεύτερο κακό είναι η διαφορά στην αύξηση για άντρες και γυναίκες Είναι μεν σημαντική σε ποσότητα λεφτών αλλά είναι πιο σημαντική επειδή αυξάνει τη διαφορά που ήδη υπάρχει και διαιωνίζει την ανισότητα ανδρών και γυναικών.

Δίπλα απο τα δυο αυτά μειονεκτήματα υπάρχει ακόμα ενα εξίσου σοβαρό. Η υπογραφή συλλογικής σύμβασης για δυό χρόνια Με τη σημερινή κατάσταση τίποτε δεν μπορεί να εγγυηθεί οτι η αύξηση 2.250 το Γενάρη του 81 θα είναι ικανοποιητική. Αντίθετα δεν θα είναι παρά ψίχουλα.

ΟΜΟΦΩΝΙΑ

Κάποιος που θα διάβαζε την είδηση στις εφημερίδες θα απορούσε γιατί η συμφωνία ψηφίστηκε ομόφωνα αφου είχε αυτά τα μειονεκτήματα. Γιατί οι τυπογράφοι δεν αντέδρασαν;

Ομως αντέδρασαν. Ενας μεγάλος αριθμός απο όσους βρίσκονταν στη συνέλευση διαφώνησε έντονα θίγοντας ξανά και ξανά τα μειονεκτήματα της συμφωνίας. Κανένας απο τα απλά μέλη των συντεχνιών δεν χαρακτηρισε σαν "επιτυχία άνευ προηγουμένου"

Απο τα απλά μέλη που μίλησαν μόνο ένας εισηγήθηκε έγκριση της συμφωνίας "παρόλα τα μειονεκτήματα της".

Κανένας που ήταν στην συγκέντρωση δεν μπορεί να ισχυριστεί οτι το κλίμα που επικράτουσε, θα οδηγούσε σε μια ομόφωνη έγκριση. Τότε πώς τελικά καταλήξαμε στην ομοφωνία;

Ψηφοφορία δεν έγινε για να φανεί τι πραγματικά ήθελαν οι τυπογραφοι. Απο την άλλη δεν υπήρχε φαινομενικά άλλη λύση. Οι έμμισθοι δεν φαίνονταν έτοιμοι να δουν άλλη πορεία.

Γιαυτό τα μετρημένα χλιαρά χειροκροτήματα οι έμμισθοι τα μετάφρασσαν σε ομόφωνη έγκριση της συμφωνίας.

Η πλεοψηφεία ομως που είτε αποχώρησε είτε δεν χειροκρότησε τι έκφραζε;

Ουσιαστικά την άρνηση και απογοήτευση της. Την απογοήτευση γιατί δεν έβλεπε μια λύση. Υπήρχε ομως;

ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ

Οσοι αντέδρασαν, αντέδρασαν μεμονωμένα δίχως να προσφέρουν στους άλλους τυπογράφους καμιά άλλη διέξοδο. Ηταν εύκολο για τους έμμισθους να τους αντιμετωπίσουν. Το κλίμα έδειχνε οτι αν υπήρχε μια οργανωμένη αντίσταση τα πράγματα θα είταν πολύ διαφορετικά.

Μια οργανωμένη αντίστταση που θα έδειχνε απλά καθαρά και τεκμεριωμένα τα μειονεκτήματα της σύμβασης. Που θα έδδειχνε και τον τρόπο που θα κερδιζόταν μια σωστή σύμβαση μια και οι έμμισθοι δεν το έκαναν.

ΔΙΑΒΑΖΕΙ. ΔΙΑΒΑΖΕΙ. ΔΙΑΒΑΖΕΙ. ΔΟΥΛΕΥΕΙ. ΔΟΥΛΕΥΕΙ. ΔΟΥΛΕΥΕΙ. ΚΙ ΑΧΡΗΣΤΕΥΕΙ ΤΗ ΖΩΗ

Πολλοί τάχουν με οσους παίζουν φλίπερ: Γονείς, δάσκαλοι, παπάδες και κόμματα. Ολοι εχουν επιτεθεί στους νέους εργαζόμενους και μαθητές (αυτοί κύρια παίζουν φλίπερ) σαν να είναι καμιά μάστιγα.

Μιλούν για εισβολή των φλίπερ, οτι εκμεταλεύονται τα "καϋμένα" τα παιδιά, για "κλίκες" ναρκωτικά, ντισκοτέκ, ανηθικότητα, σπατάλη χρόνου, κίνδυνο της οικονομίας (εξαγωγή συναλλάγματος) οτι ξοδεύουν μεγαλά ποσά, και άλλα βαρύγδουπα.

Κλείνουν τα μάτια τους όμως στο γιατί οι νέοι προτιμούν τα φλίπερ και τις ντίσκοτεκ απο όσα τους προσφέρουν. Λένε, "είναι μικρά παιδιά" "δεν έπηξε το μυαλό τους" χρειάζονται προστασία", πρέπει να εξασκείται "αστυνομικός έλεγχος".

Πράγμα που γίνεται κι όλας όπως η Εκστατεία "Προστασίας" της νεολαίας οπου παίρνουν στο τμήμα νεαρά παιδιά ή σταματούν στο δρόμο νεαρά ζευγάρια και ζητούν στοιχεία. "Είναι ξάδελφη σου;"

ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ

Οι νέοι θέλουν να διασκεδάσουν, να κάνουν το κέφι τους, να κάνουν παρέα, να ζωντανέψουν.

Και τι αντιμετωπίζουν; Χίλιες δυο απαγορεύσεις, που ξεκινούν απο το τι θα φορέσουν ως το έλεγχο της ερωτικής τους ζωής, ιδιαίτερα στις κοπέλλες.

Τα παρθεναγωγεία, τα αρεναγωγεία, οι σχολές καλογραιών χωρίζουν τους νέους, τους απομονώνουν σε αγόρια και κορίτσια.

Καταπίεση στο σχολείο καταπίεση απο την οικογένεια, καταπίεση στο στρατό, στη δουλειά. Πνευματική καταπίεση, σεξουαλική καταπίεση. Καταπιέζουν ακόμα και τη διέξοδο του αυνανισμού.

Και τι τους προσφέρουν ή τι προτείνουν να μπεί στη θέση των φλίπερ και των ντισκοτέκ; Απελευθέρωση απο αυτές τις καταπιέσεις;

Θα αστειεύεστε βέβαια "Κέντρα νεότητας" με ελεγχόμενη απο τον μουχτάρη "ψυχαγωγία" συνήθως μόνο για αγόρια. "Κλασσικό αθλητισμό" ή παραδοσιακούς χορούς και άλλα νερόβραστα.

Οι μόνοι χώροι που νιώθουν δικούς τους, που νιώθουν ελεύθεροι είναι τα φλίπερ, οι ντίσκοτεκ τα απόμερα πάρκα, οπου μπορούν να ξεσκάσουν, να βρεθούν μόνοι τους, να κουβεντιάσουν οτι θέλουν χωρίς τις φωνές του μπαμπά, του παπά και του δασκάλου.

Παραπονιούνται οτι οι νέοι δεν ενδιαφέρονται για "διάφορα "σοβαρά" προβλήματα, οτι "αποπροσανατολίζονται" απο τα φλίπερ και τις ντισκοτέκ.

Φταίνε τα φλίπερ ή η καταπίεση τους που δεν ασχολούνται, με αυτά τα "σοβαρά";

ΑΝΤΙΔΡΟΥΝ

Μήπως αυτή η καταπίεση τους δεν είναι ενα απο τα πιο σοβαρά προβλήματα που αντιμετωπίζουν;

Σε αυτή την καταπίεση τους είναι που αντιδρούν με τα φλίπερ και τις ντισκοτέκ.

Αυτή η γενιά των "αλήτων", αυτοί οι "ανυπότακτοι" νέοι είναι εκείνοι που έχουν αρχίσει κιόλας, με τον τρόπο τους, να σπάζουν τα δεσμά της υποταγής του σπιτιού, του σχολείου, της εκκλησίας. Που άρχισαν να ξεπερνούν έστω στις ντισκοτέκ, την αποβλάκωση, τα κόμπλεξ και τις φοβίες που φέρνει η σεξουαλική καταπίεση.

Αυτοί είναι οι σημερινοί και αυριανοί εργάτες και εργάτριες που δεν θα έχουν κανένα αίσθημα κατωτερότητας απέναντι στο μάστρο, που θα κρίνουν καθαρά τι τους συμφέρει και τι οχι, και θα παλέψουν για να καλυτερέψουν τη ζωή τους.

Εχουμε κανένα πρόβλημα με τα φλίπερ; Ναι! Να πάψουν οι καταστηματάρχες να αυξάνουν αυθαίρετα τους πόντους!

1+2=3 σαν δεν σου φτανουν κανε απεργια

- Ενα καί ένα κάνουν δυό, δέν θέλει δά πολύ μυαλό (Ρεφραίν, δυό φορές)
- Ενα καί δύο κάνουν τρία, σά δέν σου φτάνουν κάνε απεργία.
- Δέκα σού παίρνει, ένα σού δίνει. Ποιός θά τό πεί αυτό δικαιοσύνη.

- Ενα καί ενα κάνουν δυό κλπ. (δυό φορές)

- Δέκα επί χίλια δέκα χιλιάδες καί μόνο χίλιες γιά χίλιους εργάτες
- Εννιά λοιπόν χιλιάδες, εννιά επί χίλια, αυτό είναι πού πάντα θά λέμε υπεραξία.

- Ενα καί ένα κάνουν δυό κλπ. (δυό φορές)

- Εξη καί δύο, οχτώ νομάτοι, ο πεινασμένος βγάνει καί μάτι.
- Εξη επί έξη τριανταέξη, γιά τό κεφάλαιο πάλι θά φέξει.
- Ενα καί ένα κάνουν δυό κλπ. (δυό φορές)

- Σάν τό κεφάλαιο θά κινδυνέψει πάλι ο γιός σου στή μάχη θά τρέξει.
- Ποιός νόμος τάχα τά χέρια σου δένει όταν ό κόμπος φτάνει στό χτένι.

- Ενα καί ένα κάνουν δυό κλπ (δυό φορές)

('Από τόν δίσκο "Απλά μαθήματα πολιτικής οικονομίας" Τραγούδι Λ. Κηλαϊδόνης, Στίχοι Νεγρεπόντης. Πολύ ωραίος δίσκος, αγοράστε τόν, προτού βάλει καί άλλους φόρους η κυβέρνηση.
Υ.Γ. Δέν τόν παίζει τό ραδιόφωνο)

"ΚΟΡΗ, ΜΑ ΗΡΤΕΣ ΤΖΑΙ ΣΥ;"

Είδαμε στήν πικετοφορία πού έγινε τήν Τετάρτη στίς 16 τού Απρίλη, στήν δίωρη στάση εργασίας, ότι ο πιό πολύς κόσμος πού πήγε, είμαστε γυναίκες.

'Ηταν άραγε γιατί οί γυναίκες είναι εκείνες πού ψωνίζουν, καί βλέπουν τίς τιμές συνέχεια νά ανεβαίνουν;

Δέν νομίζουμε, γιατί σήμερα καί οί άντρες ψωνίζουν.

Τότε γιατί κατεβήκαμε τόσες γυναίκες; Ολοι ξέρουμε ότι υπάρχει ανισομισθία μεταξύ αντρών καί γυναικών, καί αυτές πού παίρνουν τούς πιό χαμηλούς μισθούς είναι οί γυναίκες. (45% πιό χαμηλά από τούς άντρες)!

Καί γιά γυναίκες πού θέλουν ή αναγκάζονται νά ζήσουν μόνες, ή γυναίκες πού έρχονται από τό χωριό γιά νά δουλέψουν στήν πόλη, πώς θά τά καταφέρουν νά τά βγάλουν πέρα οίκονομικά;

Φυσικά καί πρίν υπήρχαν οί δυσκολίες. Τώρα όμως χειροτέρεψαν μέ τούς νέους φόρους. Καί εκτός απ' αυτό μέ τόν πληθωρισμό καί τήν οικονομική κρίση, έχουμε καί τήν ανεργία.

Ποιοί είναι αυτοί πού απολύονται πρώτοι απ' όλους; Οί γυναίκες φυσικά γιατί αυτές θεωρούνται ανίκανες νά διαμαρτυρηθούν γιά τέτοιες αδικίες. Υστερα ό μισθός τής γυναίκας θεωρείται συμπληρωματικός τού άντρα, γι' αυτό καί κατά τήν γνώμη πολλών, αυτή είναι πρώτη πού πρέπει νά απολυθή.

Ηδη μερικές από μάς, έχουν απολυθή ιδιαίτερα από αυτές πού δουλεύουν στίς βιομηχανίες ένδυσης καί υπόδυσης καί είναι καί άλλες πού περιμένουν τήν δική τους σειρά.

Φαίνεται ότι σέ τέτοιες περιπτώσεις, η γυναίκα είναι πού τήν πληρώνει πιό πολύ απ' όλους. Καί επειδή εμείς οί γυναίκες είμαστε τό πιό καταπιεσμένο κομμάτι τής εργατικής τάξης, εμείς πρώτες θά φωνάξουμε.

Εμείς τό αποδείξαμε στήν πικεττοφορία. Οί άλλοι άς λένε ότι οί γυναίκες, δέν ενδιαφέρονται παρά γιά "μικροπράγματα".

ΑΤΙ μια μαχη χαθηκε απο που να ξαναρχισει;

Τήν Παρασκευή 18.4. οί φοιτητές τού ΑΤΙ αποφάσιζαν σέ ΓΣ. αναστολή τής αποχής καί από τήν Δευτέρα 21.4. ξαναγύριζαν στά μαθήματα τους. Τήν Τρίτη 22.4. σέ ανοιχτή συζήτηση κριτική τού αγώνα εκφραζαν τήν άποψη (τουλάχιστο από μιά μερίδα πού υποστηριζόταν από τό Δ.Σ.) ότι ο αγώνας-αποχή ίσως νά μήν ήταν καί τόσο αναγκαίος, ότι κερδίθηκε μπορούσε νά κερδιθεί καί μέ διαβουλεύσεις μέ τήν κυβερνηση ότι οί φοιτητές δέν ήταν αρκετά συνειδητοποιημένοι γιά νά αντέξουν τό βάρος τού αγώνα καί τή πίεση τής κυβέρνησης καί άλλα τέτοια.

Τί κερδίθηκε

Δημιουργήθηκε μιά επιτροπή από τρία υπουργεία, αντιπροσώπους τής ΠΑΣΥΔΥ καί τού Συλλόγου τών φοιτητών τού ΑΤΙ γιά νά εξετάσει τό πρόβλημα τής αξιολόγησης στή Δημόσια Υπηρεσία.

Μετακλήθηκαν δυό εμπειρογνώμονες από τό εξωτερικό γιά νά γνωμοδοτήσουν γιά τό επίπεδο τού ΑΤΙ (πολιτικούς μηχανικούς)

Καί δόθηκε μιά προσωπική υπόσχεση τού προέδρου τής δημοκρατίας ότι μέχρι τήν έναρξη τού επόμενου έτους η κυβέρνηση θά αποφασίσει γιά τό θέμα τών αποφοίτων τού ΑΤΙ.

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΧΑΘΗΚΕ

Ο αγώνας τών φοιτητών τού ΑΤΙ ήταν από τή φύση του αντικυβερνητικός.

Οταν ζητάς από τή κυβέρνηση νά σού αναγνωρίσει καλύτερες συνθήκες εργοδότησης, σημαίνει οπωσδήποτε αύξηση στούς μισθούς. Σημαίνει η κυβέρνηση νά επιβαρύνει τόν προϋπολογισμό της ακόμη παραπάνω. Μά εδώ καί μερικούς μήνες όλοι οί κυβερνητικοί εκπρόσωποι καί οί εκπρόσωποι τών βιομηχάνων καί επιχειρηματιών μιλούν γιά λιτότητα καί περικοπές τών κρατικών δαπανών. Οί υποσχέσεις τής κυβέρνησης από μόνες τους δέν έχουν αντίκρυσμα, γιατί έρχονται σέ αντίθεση μέ τήν πολιτική της. Δέν υπάρχει κανένας λόγος νά πιστεύουμε πώς ή κυβέρνηση από μόνη της θά αλλάξη τή πολιτική της γιά ένα τμήμα εργαζομένων όπως οί απόφοιτοι τού ΑΤΙ.

Η μόνη περίπτωση νά αλλάξει ή κυβέρνηση τή πολιτική της είναι νά πιεστεί. Από πού μπορεί νά πιεστεί; Πρώτα από όλα από τούς φοιτητές τού ΑΤΙ μέ τόν αγώνα τους. Δεύτερον από άλλα τμήματα εργαζομένων πού έρχονται σέ αντίθεση μέ τή πολιτική της λιτότητας τής κυβέρνησης. Υπάρχουν αυτά! Η τελευταία κινητοποίηση ενάντια στίς φορολογίες τό δείχνει καθαρά.

Γιατί όμως οί εργαζόμενοι καί οί συνδικαλιστικές τους οργανώσεις δέν υποστήριξαν τόν αγώνα τών φοιτητών καί νά πιέσουν τήν κυβέρνηση;

ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΑΛΛΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ

Τά αιτήματα τών φοιτητών ήταν τέτοια πού τούς έφερναν σέ σύγκρουση μέ άλλα στρώματα εργαζομένων. Ζητούσαν νά πάρουν τή θέση πού παίρνει ένας απόφοιτος τεχνικής σχολής μετά 15 χρόνια υπηρεσία. Ζητούσαν δηλ. νά αξιολογηθή αυτή η θέση σάν θέση πού προϋποθέτει δίπλωμα τού ΑΤΙ. Κάτι πού σημαίνει ότι οί απόφοιτοι τεχνικών σχολών δέν θά μπορούν τώρα ή στό μέλλον νά προάγωνται σ' αυτή τή θέση.

Ζητούσαν νά έχουν δικαίωμα υπογραφής μελετών επειδή έχουν δίπλωμα. Είναι γεγονός ότι έχουν τήν ικανότητα νά υποβάλλουν μελέτες γιατί έτσι κι αλλοιώς αυτοί τίς κάνουν καί οί αρχιτέκτονες καί πολιτικοί μηχανικοί απλώς τίς υπογράφουν καί μετά πάνε γιά έλεγχο από επιτροπή. Τό ίδιο όμως ισχύει καί γιά τούς εμπειρικούς σχεδιαστές καί απόφοιτους άλλων τεχνικών σχολών. Αν όμως αναγνωριζόταν στούς απόφοιτους τού ΑΤΙ τό δικαίωμα υπογραφής επειδή έχουν δίπλωμα, οί σχεδιαστές δέν θά μπορούσαν νά διεκδικήσουν τό ίδιο δικαίωμα γιατί δέν έχουν τό αντίστοιχο δίπλωμα.

Αυτά τά στρώματα εργαζομένων βρέθηκαν αντίθετα στόν αγώνα τών φοιτητών. Η ίδια αντίθεση στάθηκε αρκετή ώστε καί οί άλλες συνδικαλιστικές οργανώσεις νά μή πάρουν μιά ξεκάθαρη θέση υπέρ τών φοιτητών καί νά απαιτήσουν από τήν κυβέρνηση νά ικανοποιήση τά αιτήματά τους.

ΑΠΟ ΠΟΥ ΝΑ ΞΑΝΑΡΧΙΣΕΙ

Αυτό πού πρέπει νά γίνη πρίν από όλα είναι οί φοιτητές νά διαμορφώσουν τα αιτήματα τους μέ τέτοιο τρόπο πού νά μήν θίγονται άλλα τμήματα εργαζομένων καί νά ικανοποιούνται καί οί ίδιοι.

Μπορούν δηλ. αντί νά ζητούν νά τούς παραχωρηθεί είτε τώρα είτε στό μέλλον μιά θέση πού έχουν άλλοι εργαζόμενοι, νά ζητήσουν νά τούς παραχωρηθούν μισθολογικές αυξήσεις γιά νά πάψουν νά αποτελούν τό φτηνό ειδικευμένο εργατικό δυναμικό τής κυβέρνησης.

Μπορούν νά ζητήσουν τήν κατάργηση τού νόμου περί πολιτικών μηχανικών καί αρχιτεκτόνων καί δικαίωμα υπογραφής γιά όλους (αρχιτέκτονες, απόφοιτους ΑΤΙ, σχεδιαστές).

Αυτό θά τούς φέρει σέ αντίθεση μόνο μέ τήν κυβέρνηση καί ίσως μέ ένα προνομιούχο τμήμα πολιτικών μηχανικών καί αρχιτεκτόνων θά τούς επιτρέψει όμως νά απευθυνθούν σέ άλλα τμήματα εργαζομένων καί τίς συνδικαλιστικές οργανώσεις. Κάτω από τέτοιες συνθήκες θά μπορούν νά ξεκινήσουν ένα αγώνα καί νά ελπίζουν στήν συμπαράσταση τους μέ όποιο τρόπο μπορεί αυτή νά εκφραστεί.

Ο αγώνας όμως τών ίδιων τών φοιτητών στήν δυναμική του μορφή αποχή, συγκεντρώσεις, διαδηλώσεις, είναι αναγκαίος γιατί έτσι θά είναι πιό μαζικός. Θά μπορούν νά απευθύνονται σέ περισσότερους εργαζομένους. Οσο πιό πολλοί θά στρέφονται ενάντια στήν κυβέρνηση τόσο καί πιό πολύ αυτή θά πιέζεται ώστε νά αναγκαστεί νά λύση τά προβλήματα τών φοιτητών τού ΑΤΙ.

ΤΥΠΟΙΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

εργατικη δημοκρατια

ΑΡΧΙΖΕΙ Η ΔΙΚΗ ΤΩΝ 5 ΚΥΠΡΙΩΝ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟΥΣ 9 ΕΛΛΑΔΙΤΕΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Η Ασφάλεια δυσκολεύεται να τους καταδικάσει σαν τρομοκράτες.

Στις 15 του Μάη αρχίζει στην Αθήνα μετά απο αναβολή ενός μήνα η δίκη 5 Κυπρίων και 9 Ελλαδιτών που κατηγορούνται για σύσταση τρομοκρατικής ομάδας.

Ολοι οι κρατούμενοι βρίσκονται στη φυλακή από τις αρχές του Φλεβάρη και περιμένουν την δίκη. Η Ελληνική Ασφάλεια ομως δεν φαίνεται να βιάζεται να τους δικάσει.

Τα στοιχεία που παρουσιάζει για την ενοχή τους δεν είναι καθόλου σίγουρο οτι θα της επιτρέψουν να τους καταδικάσει. Ειδικά μετά την εκδήλωση συμπαράστασης προς τους κρατούμενους απο αρκετό κόσμο και τις κινητοποιήσεις των 2 επιτροπών που τους υπερσπίζονται. Οι 2 επιτροπές αποτελούνται η μια κύρια απο φοιτητές και υπάρχει σε μόνιμη βάση και η άλλη απο πάνω απο 250 προσωπικότητες μεταξύ των οποιων βουλευτές οπως η Α.Φλέμιγκ του ΠΑΣΟΚ και άλλοι οπως ο Μ.Κατράκης.

Κάτω απο αυτή την πίεση η κυβέρνηση Καραμανλή και μπροστά στην πιθανότητα να αθωωθουν οι κρατούμενοι δεν θα είναι καθόλου παράξενο να ξαναναβάλει τη δίκη περιμένοντας μια πιο ευνοϊκή περίοδο για να τους καταδικάσει. Μια τέτοια περιοδος μπορεί να είναι οταν ο κόσμος και τα κόμματα θα ασχολούνται πολύ με την εκλογή Προέδρου της Δημοκρατία

Το σίγουρο είναι πως η Ελληνική Ασφάλεια δεν κατάφερε να πείσει τον κόσμο για την ενοχή τους και τώρα ψάχνει να βρεί ευκαιρία να τους καταδικάσει χωρίς να δημιουργηθεί πολύ φασαρία Αν τελικά ομως δυσκολευτεί να τους καταδικάσει δεν θα δυσκολευτεί να εξαντλήσει όλα τα χρονικά περιθώρια προφυλάκισης που τους επιτρέπει το σύνταγμα και να τους κρατήσει στη φυλακή χωρίς δίκη για 18 μήνες.

Γι αυτό είναι σημαντική η επαγρύπνηση μας για να παρακολουθούμε από κοντά τις εξελίξεις της υπόθεσης και να πληροφορούμε τον κόσμο. Αυτή την δουλειά κάνουν η Επιτροπή Συμπαράστασης Πληροφόρησης στη Λευκωσία και η Επιτροπή στη Λεμεσό και γι αυτό είναι σημαντική η κάθε βοήθεια και υποστήριξη που μπορεί να προσφερτή ηθική, υλική, οικονο... κή.

Η οικονομία γιά τόν άρρωστο ειναι πόνος.

ΨΥΧΙΑΤΡΕΙΟ

ΑΝΑΓΚΕΣ ΥΠΑΡΧΟΥΝ

ΟΙ ΝΟΣΟΚΟΜΟΙ ΕΙΝΑΙ ΑΝΕΡΓΟΙ

Από τό Φεβράρη τού 1979 μένουν άνεργοι 25 νοσοκόμοι του ψυχιατρείου πού αποφοίτησαν από τή σχολή νοσοκόμων τόν τελευταίο χρόνο. Στόν κρατικό προϋπολογισμό προβλέπονται από τό 1978 19 κενές θέσεις γιά νοσοκόμους ,καί άλλες 12 γιά τό 1980, οι οποίες μέχρι σήμερα δέν έχουν πληρωθεί.

ΑΝΑΓΚΕΣ ΥΠΑΡΧΟΥΝ

ΣΚΛΗΡΗ ΔΟΥΛΕΙΑ

Στό ψυχιατρείο υπάρχουν σήμερα γύρω στούς 780 ασθενεις διαφόρων κατηγοριών. Σοβαρά πνευματικά καθυστερημένοι, χρόνιοι σχιζοφρενείς, επιληπτικοί, μελαγχολικοί γέροι. Η κάθε κατηγορία χρειάζεται ιδιαίτερη φροντίδα καί θεραπεία. Στό ψυχιατρείο τούς έχουν όλους μαζί. Καί εξυπηρετούνται από 330 περίπου νοσοκόμους, που δουλεύουν σέ τρείς βάρδιες. Υπάρχει πάντα καί ένα σημαντικό ποσοστό σέ άδεια επειδή εργάζονται πολλές νυχτερινές ώρες.

Μέ τό ίδιο προσωπικό καλύπτεται καί η ψυχιατρική πτέρυγα τού νοσοκομείου. Τό αποτέλεσμα είναι όπως μας είπαν οι ίδιοι οι νοσοκόμοι οι θάλαμοι πού έχουν γύρω στούς 40 αρρώστους νά εξυπηρετούνται τό πρωί από δύο νοσοκόμους καί τό απόγευμα από ένα. Οι κλειστοί μάλιστα θάλαμοι πάλι τών 40 αρρώστων, πού έχουν τίς πιό σοβαρές περιπτώσεις, τό πρωί από 3 καί τό απόγευμα από 2 νοσοκόμους.

Αναγκάζονται έτσι οι νοσοκόμοι γιπα νά καλύψουν τίς ανάγκες νά εργάζονται πολύ σκληρά καί εντατικά. Εχουν νά κάνουν μέ αρρώστους πού εξαιτίας τής αρρώστειας τους είναι πολύ ευαίσθητοι. Οι αδυναμίες όμως καί οι ελλείψεις πού υπάρχουν κανουν τή δουλειά τους πολύ δύσκολη καί αγχώδικη. Αρκετοί από αυτούς υποφέρουν από τό άγχος από χρόνιες αρρώστειες όπως έλκος.

Κατά τό νοσηλευτικό προσωπικό, στό ψυχιατρείο υπάρχουν πολλές ελλείψεις καί ανάγκες σέ προσωπικό. Ούτε οι ασθενεις νοσηλεύονται ικανοποιητικά καί οι ίδιοι εργάζονται σκληρά.

ΤΙ ΦΤΑΙΕΙ;

Η αδιαφορία τών αρμοδίων καί υπεύθηνων του ψυχιατρείου καί τής κυβέρνησης. Δέν χωρίζουν τούς ασθενείς σέ τμήματα ξεχωριστά μέ τό αντίστοιχο προσωπικό καί υπεύθυνους γιά νά μή φανούν οι ελλείψεις.

Χαρακτηριστικά όπως μάθαμε από τό νοσηλευτικό προσωπικό, η ψυχιατρική πτέρυγα στό νοσοκομείο Λεμεσού έχει τελειώσει καί είναι έτοιμη γιά λειτουργία αλλά δέν τήν ανοίγουν.

Η κυβέρνηση θέλει νά περικόψει από τίς κυβερνητικές δαπάνες καί κόβει τίς κοινωνικές δαπάνες.

ΤΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ

Αναδιάρθρωση τών νοσηλευτικών υπηρεσιών. Αύξηση τών κοινωνικών δαπανών. Αμεση πρόσληψη όλων τών ανέργων νοσοκόμων.

Αν η κυβέρνηση δέν έχει λεφτά νά φορολογήση τούς πλούσιους. Αρκετά τούς έχουμε δώσει. Η υγεία μας δέν είναι θέμα διαπραγματεύσιμο. Ούτε μπορούμε νά τό αφήσουμε στήν καλή τους διάθεση.. Δέν τούς εμπιστευόμαστε

ΑΝΑΓΚΕΣ ΥΠΑΡΧΟΥΝ.
ΝΑ ΠΡΟΣΛΗΦΘΟΥΝ ΟΛΟΙ ΟΙ ΑΝΕΡΓΟΙ ΝΟΣΟΚΟΜΟΙ.